

LXXI.

Forflag til Lov

for

Færverne om Udpantning m. v.

(Saalebes som vedtaget ved 3die Behandling i Landstinget den 4de Februar 1867.)

§ 1.

Alle Statskassen tilkommende directe Skatter og Afgifter paa Færverne tilligemed de Leieafgifter, der erlægges af Fæsterne og Leierne paa det Staten tilhørende Fordegods, saavel som Tienden eller det Vederlag, der maatte træde istedetfor samme, Forpagningsafgifterne for den Statskassen tilkommende Fiskefiende og de samme tilhørende Steenkulsminer paa Suderø, samt endvidere alle de Kirker, offentlige Stiftelser, Communer og Embeder paa bemeldte Der tilkommende Indtægter, der hidrøre fra de i Loven og Anordningerne indeholdte umiddelbare Bud eller fra en i samme hjemlet Repartition, kunne inddrives ved Udpantning, forsaavidt Ordre til sammes Sværfsættelse udstedes inden 2 Aar fra den Tid, da Djelsen er forfalden til Betaling.

§ 2.

Udpantning for alle de i § 1 ommeldte Skatter og Afgifter m. v. saavel som for de indirecte Skatter og Afgifter, der ifølge Lovgivningen kunne være Gjenstand for Udpantning, saa og for andre Fordringer, som ifølge Dvrighedsresolution kunne inddrives ved Udpantning, bliver at foretage af vedkommende Sghselmand med tvende tiltagne Vidner, efterat der 14 Dage forud er foregaaet Advarsel til de Paagjældende. Denne bør, forsaavidt Præstationen er af det Slags, som kun paahviler Een eller flere Enkelte, gives ved Stævnevidnerne, hvorimod det med Hensyn til Skatterestancer og slige almindelige Afgifter overlades til Requirenten enten at bruge denne Fremgangsmaade eller en almindelig Advarsel ved Kirkestævne, dog uden at Restanternes Navne opgives, hvorhos dog for Thorshavns Vedkommende Dpflag paa offentlig Sted træder istedetfor Bekjendtgjørelsen ved Kirkestævne.

Forsaavidt nogen af de her omhandlede Skatter eller Afgifter maatte være fastsat i Naturalier, hvis Pengebeløb ikke forud er bestemt, ansættes saadanne Naturalier til Penge af Sghselmanden og de af ham ved Udpantningsforretningen medtagne Mænd. Føres der Anke over sliig Ansættelse, er Amtmanden beføiet til endelig at afgjøre Sagen ved sin Resolution.

Restancefortegnelsen bør være forsynet med Amtets Paategning om, at Restancen kan inddrives ved Udpantning, dog paa Requirentens eget An- og Tilsvær, forsaavidt Restancens Rigtighed betræffer.

§ 3.

Det Gods, som ved Udpantningsforretningen ublægges, bliver, saafremt Restancen eller Fordringen ikke er betalt inden 3 Uger, efterat Udpantningen er foretagen, af Sghselmanden efter foregaaende Bekjendtgjørelse at bortselge ved offentlig Auction og kan indtil den Tid forblive hos Skyldneren, saafremt han vil indestaae for samme, og Sghselmanden sghønner, at det kan betroes ham. I modsat Fald hensesættes det under Sghselmandens Bevaring paa det nærmeste bequemme Sted, og, dersom det er Creaturer, indtinges de paa Foder saa billig som mulig.

Saafremt det ved Auctionen ubbragte Beløb overstiger den Sum, hvorfor Udpantning var at foretage, med paaløbne Omkostninger, betales det Oversthydende tilbage til Skyldneren.

Svovrigt maa Haandværksredskaber, uundgaaelig fornødent Bohave eller Andet, som er Skyldneren til hans Næringsdrift uomgængelig nødvendig, ikke ublægges, saalænge andre undværligere Effecter af Skyldneren paavises eller hos ham forefindes.